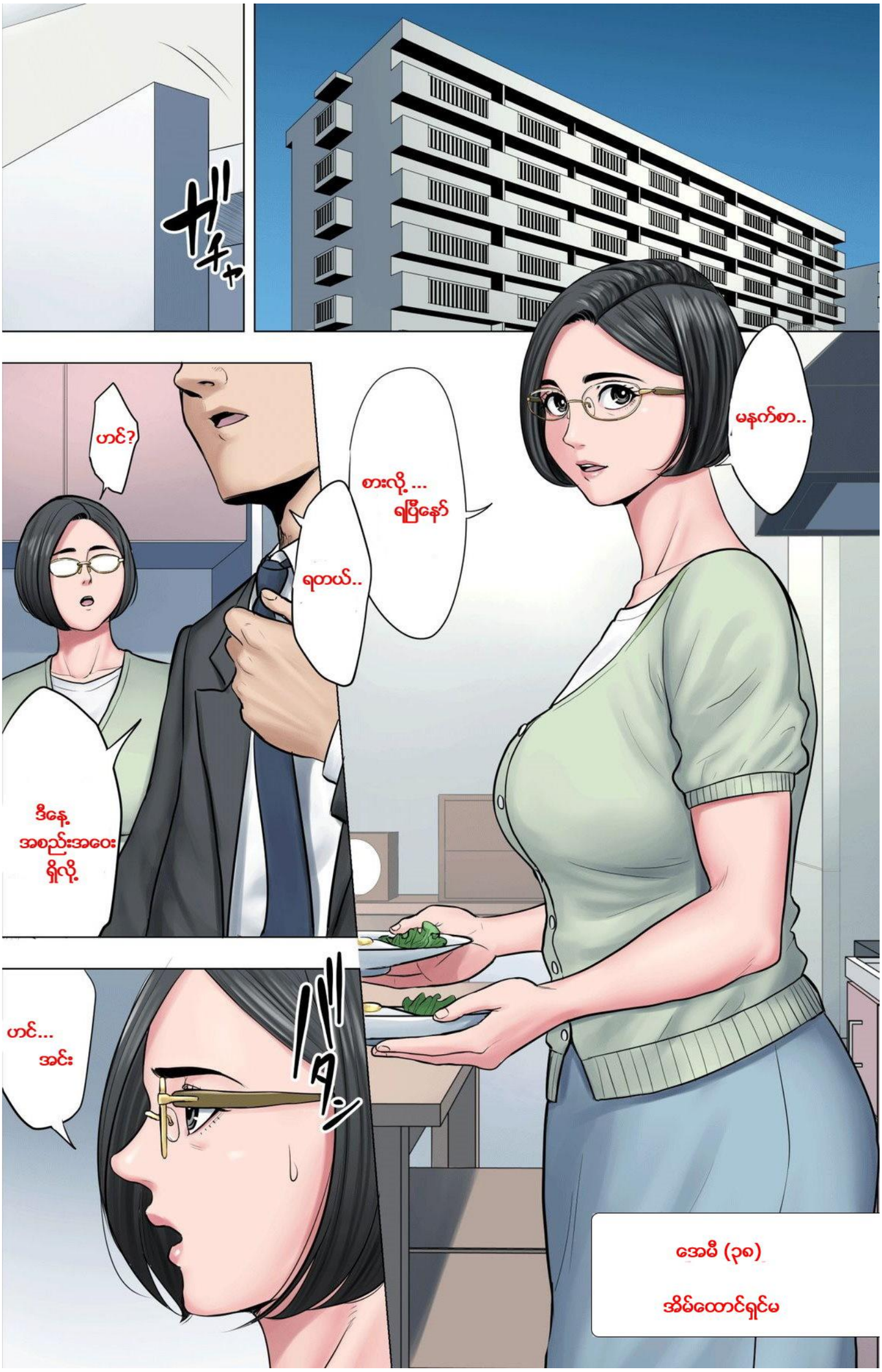
ဟင်?
ဒီနေ့ အစည်းအဝေး ရှိလို့
ရတယ်..
စားလို့... ရပြီနော်
မနက်စာ..
ဟင်... အင်း
အေမီ (၃၈)
အိမ်ထောင်ရှင်မ

ဟား ဟား
သေချာ
တယ်နော်
ဟေ့ကောင်
မနက်စာ
တွေ
အလကား
ယောကျ်း
ဟိုလေ..
အဟားဟား
ဟုတ်လို့
လားကွ
မဖြစ်
နိုင်
တာ
...
ကျမတို့
အိမ်ထောင်သက်
၁၀ နှစ်ကျော်
လာတဲ့အချိန်မှာ
တော့...
တဖြည်းဖြည်း
ရင့်ကျက်မှုတွေနဲ့ အတူ သူရဲ့
ပြောဆို ပုံတွေကလဲ
စီးပွားရေး
ဆန်ဆန်ပါပဲ
အချစ်ဆိုတဲ့
စကားလုံးရဲ့
အဓိပ္ပါယ်ဟာ
အသက်မဲ့ခဲ့ပါပြီ

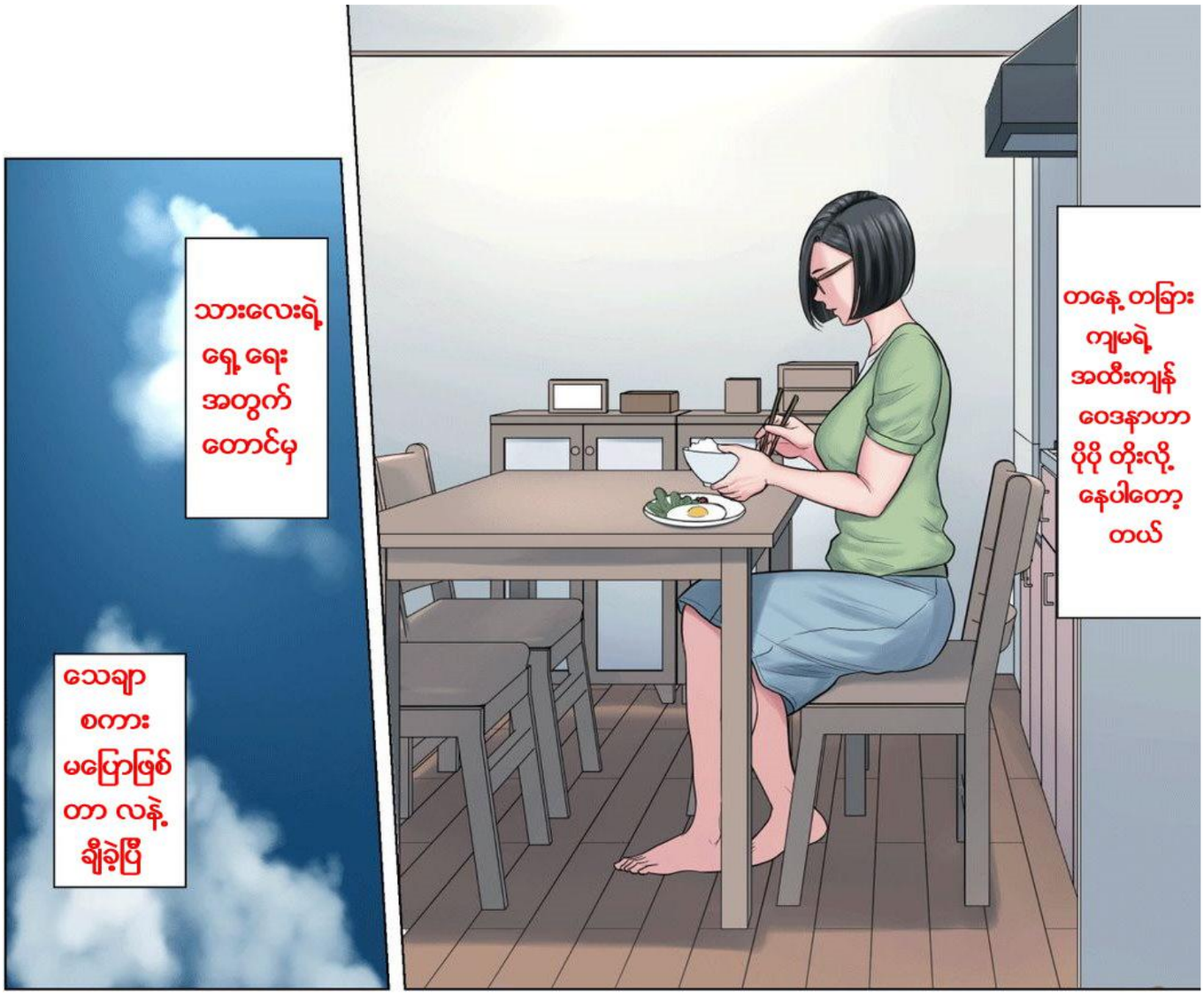
သားလေးရဲ့ ရှေ့ ရေး အတွက် တောင်မှ
သေချာ စကား မပြောဖြစ် တာ လန့် ချီခဲ့ပြီ
တနေ့ တခြား ကျမရဲ့ အထီးကျန် ဝေဒနာဟာ ပိုပို တိုးလို့ နေပါတော့ တယ်

သူများ တွေရဲ့ ရယ်မော သံတွေ...
ကြားရတိုင်း အတွေး နယ်လွန် မိတယ်...

ကျမရဲ့ ဘဝဟာ ဒီလိုနဲ့ ပဲ အချိန်တွေ ကုန်လွန်ပြီး အဆုံးသတ် ရတော့မှာလား... ဆိုတာ...

တံခါးကို
သေချာ
ပိတ်သွားနော်
သားရေ
လမ်းသွားရင်လဲ
သတိထားအုံး

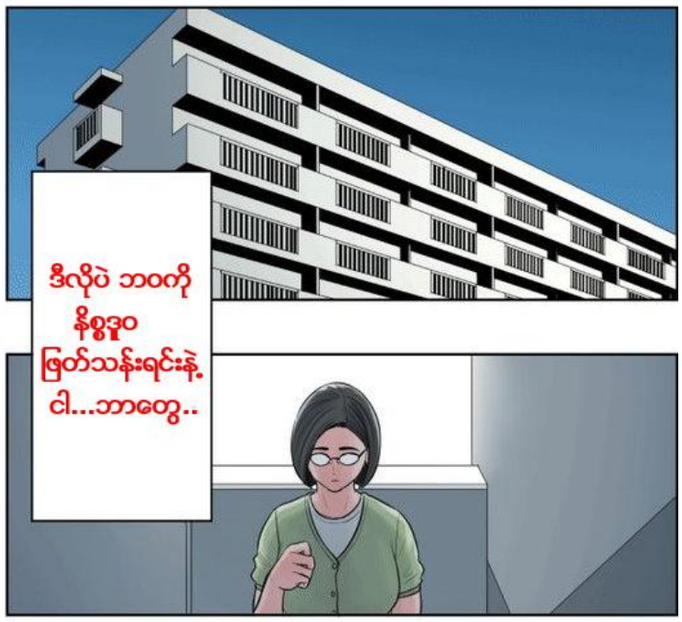
ဒီလိုပဲ ဘဝကို
နိစ္စဒုဝ
ဖြတ်သန်းရင်းနဲ့
ငါ...ဘာတွေ..

ရော့ ညကျရင်
ထမင်းဝယ်စားနော်
ဒီပိုက်ဆံနဲ့ ...
ကြားလား
အင်း

မင်္ဂလာပါ...
ဟိုင်း♪
သူတို့ သားအမိ
ပြောင်းလာတာ
တပါတ်လောက်ပဲ
ရှိအုံးမယ်
ထင်တယ်

ဒီကောင်လေး
ကို အဲဒီနေ့ က
စပြီး မြင်ဖူး
ခဲ့တာပေါ့
.....
ဒီနေ့ လဲ..အိမ်ပြန်
နောက်ကျအုံး
မှာလား?
အမေ...?

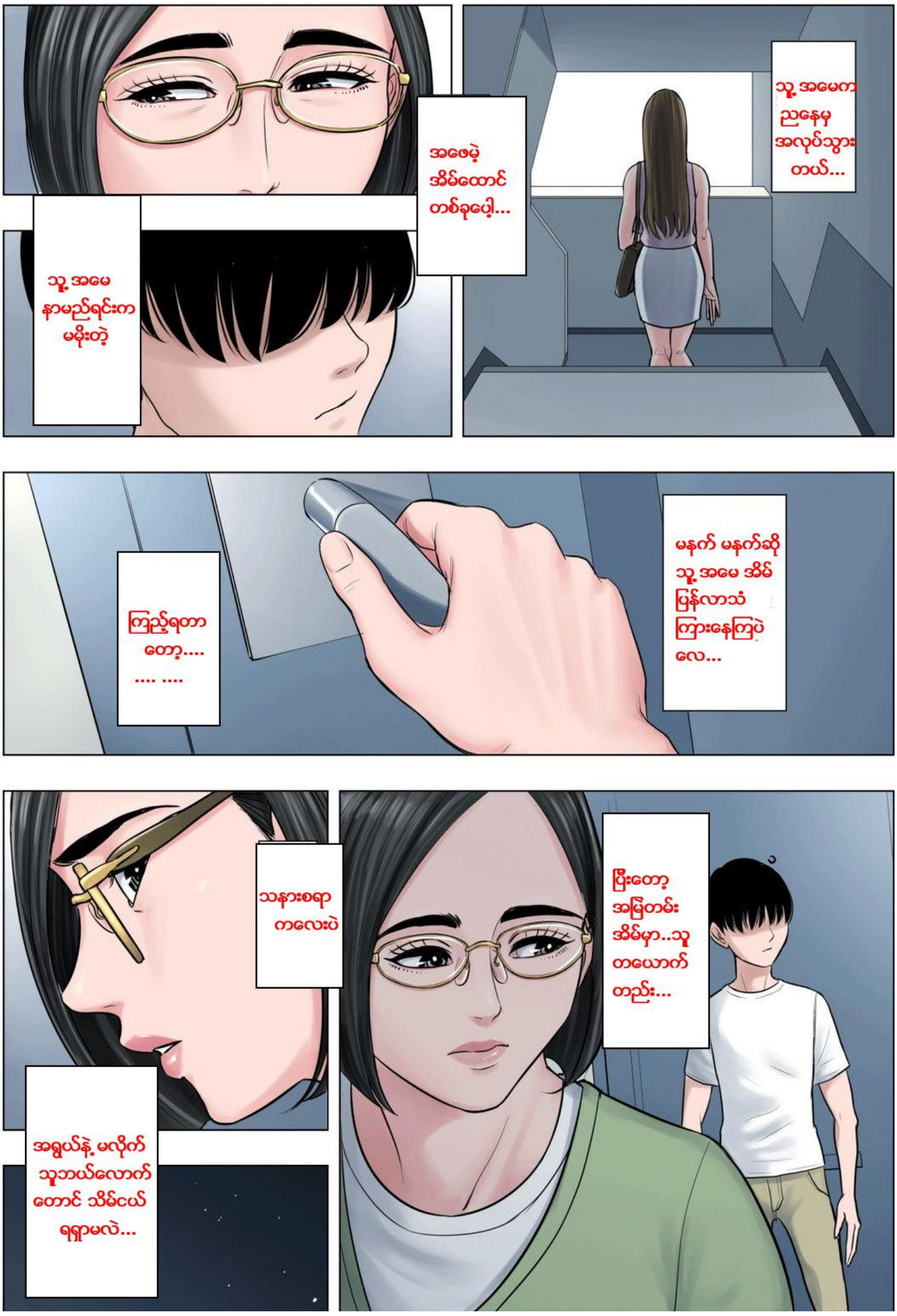
သူ့ အမေ
နာမည်ရင်းက
မမိုးတဲ့
အဖေမဲ့
အိမ်ထောင်
တစ်ခုပေါ့...
သူ့ အမေက
ညနေမှ
အလုပ်သွား
တယ်...
ကြည့်ရတာ
တော့....
....
မနက် မနက်ဆို
သူ့ အမေ အိမ်
ပြန်လာသံ
ကြားနေကြပဲ
လေ...
သနားစရာ
ကလေးပဲ
ပြီးတော့
အမြီတမ်း
အိမ်မှာ..သူ
တယောက်
တည်း...
အရွယ်နဲ့ မလိုက်
သူဘယ်လောက်
တောင် သိမ်ငယ်
ရရှာမလဲ...

ဒီအချိန်ထိ
သူငယ်ချင်းတွေ
နဲ့ လျှောက်သွား
နေတုန်းပဲ
ထင်တယ်....
သားကလဲ
ပြန်မလာ
သေးဘူး
ထင်တယ်
ဟင်း
ဒီနေ့ အိမ်ပြန်နောက်ကျမယ်...
ညစာ ပြင်မထားနဲ့ တော့
ဒီထမင်းဟင်း
တွေကို...
ဘယ်လို
လုပ်ရမလဲ...
302
ဒုက္ခပါပဲ
はぁ…
ငါတစ်ယောက်
တည်းစားလို့
ကုန်မှာ လဲ
မဟုတ်ဘူး
ဟင်!!!
ဟုတ်ပြီ

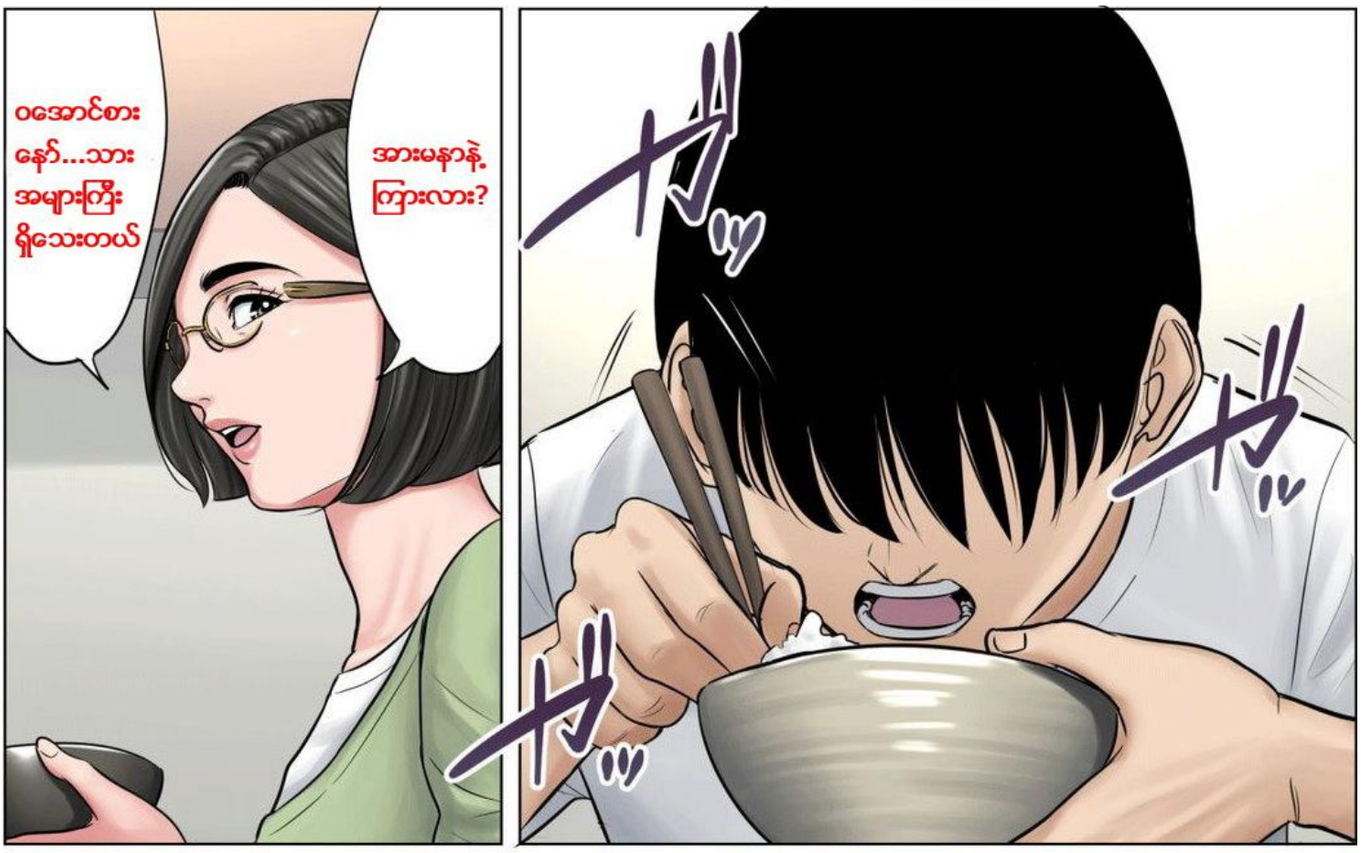
ဝအောင်စား
နော်...သား
အများကြီး
ရှိသေးတယ်
အားမနာနဲ့
ကြားလား?

ကျမ ပင်ပင်ပန်းပန်း
ချက်ထားရတဲ့
ဟင်းတွေ..
အလကား ဖြစ်မှာ
မလိုချင်ဘူး....
ပြီးတော့...သူ့ ကိုကျွေး
ချင်တဲ့ စေတနာလဲ
ပါတာပေါ့လေ
အိမ်မှာပဲ
အမြဲတမ်း
တယောက်တည်း

နေနေရတဲ့
ဘဝကိုလည်း
ကိုယ်ချင်းစာ
မိတယ်...
ပြီးတော့...
သားသမီးချင်း
ကိုယ်ချင်းစာပြီး

ဂရုနာသက်မိ
တယ်...သူ
ကြည့်ရတာ
ရှက်နေတဲ့
ပုံပါပဲ...

စားကောင်း
ရဲ့လား?

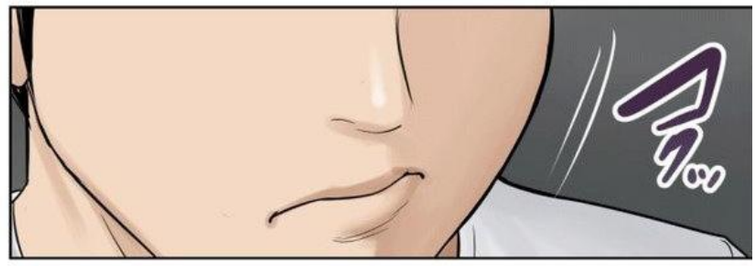

အော်...
ရပါတယ်
ကျေးဇူးပါပဲ

ဖြည်းဖြည်း
သွားနော်...
နောက်လဲ
ဒိုက်ဆာရင်
လာစားအုံး

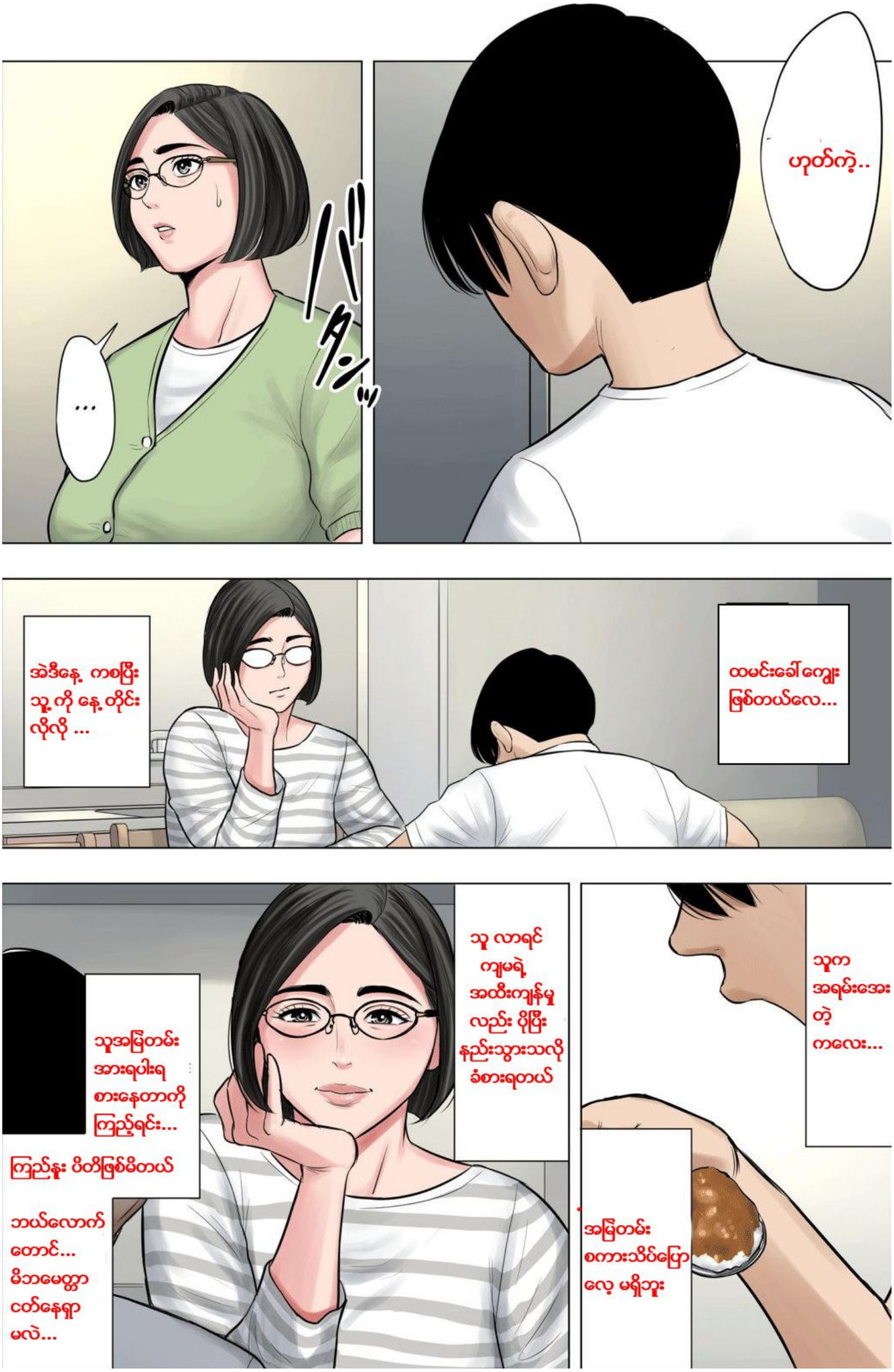
...
ဟုတ်ကဲ့..
အဲဒီနေ့ ကစပြီး သူ့ကို နေ့တိုင်း လိုလို ...
ထမင်းခေါ်ကျွေး ဖြစ်တယ်လေ...
သူ့ လာရင် ကျမရဲ့ အထီးကျန်မှု လည်း ပိုပြီး နည်းသွားသလို ခံစားရတယ်
သူ့ကို အရမ်းအေး တဲ့ ကလေး...
သူ့အမြီတမ်း အားရပါးရ စားနေတာကို ကြည့်ရင်း...
ကြည်နူး ပီတိဖြစ်မိတယ်
ဘယ်လောက် တောင်... မိဘမေတ္တာ ငတ်နေရှာ မလဲ...
အမြီတမ်း စကားသိပ်ပြော လေ့ မရှိဘူး

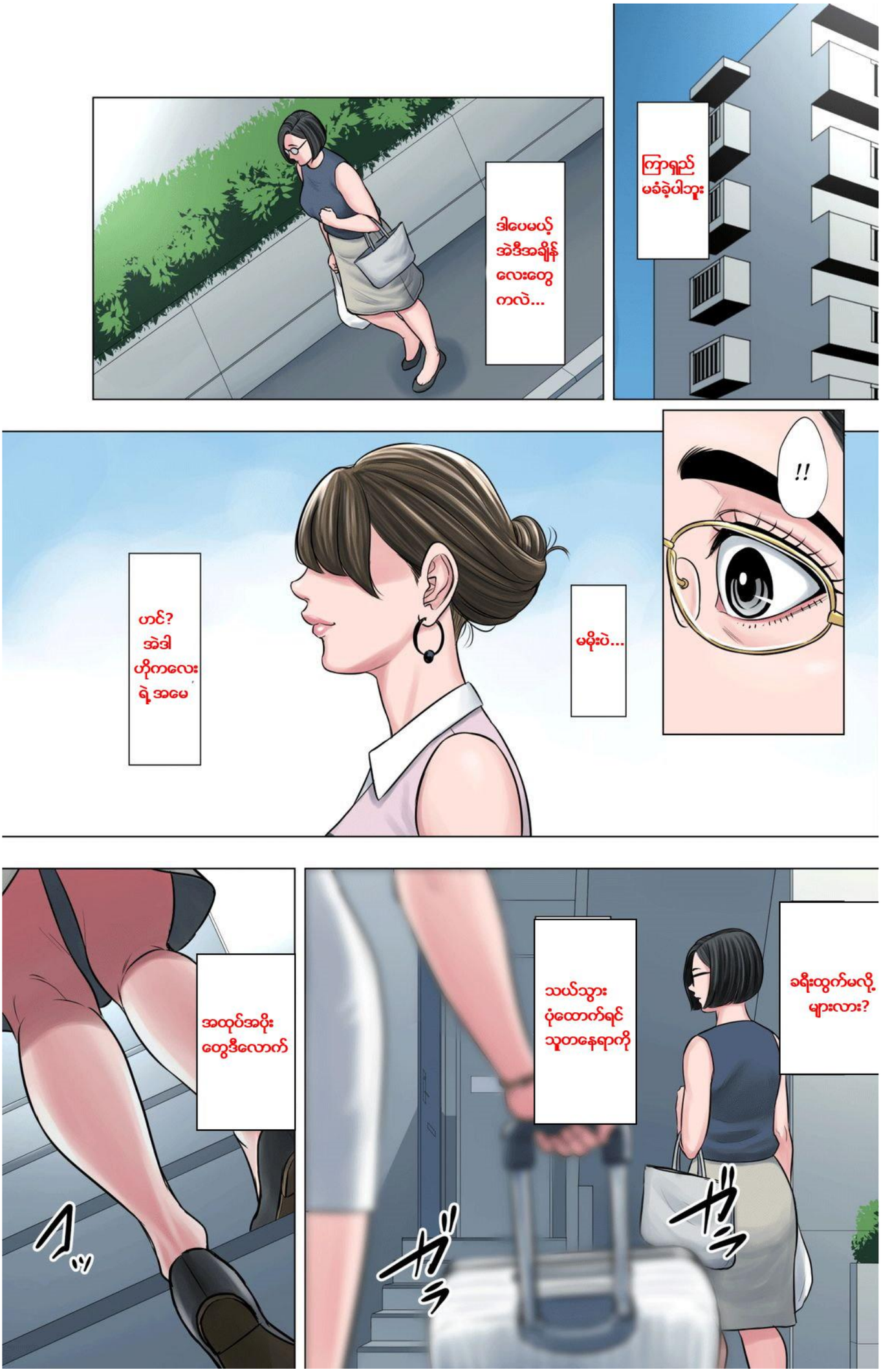
ကြာရှည်
မခံခဲ့ပါဘူး
ဒါပေမယ့်
အဲဒီအချိန်
လေးတွေ
ကလဲ...
!!
ဟင်?
အဲဒါ
ဟိုကလေး
ရဲ့ အမေ
မမိုးပဲ...
အထုပ်အပိုး
တွေဒီလောက်
သယ်သွား
ပုံထောက်ရင်
သူတနေရာကို
ခရီးထွက်မလို့
များလား?

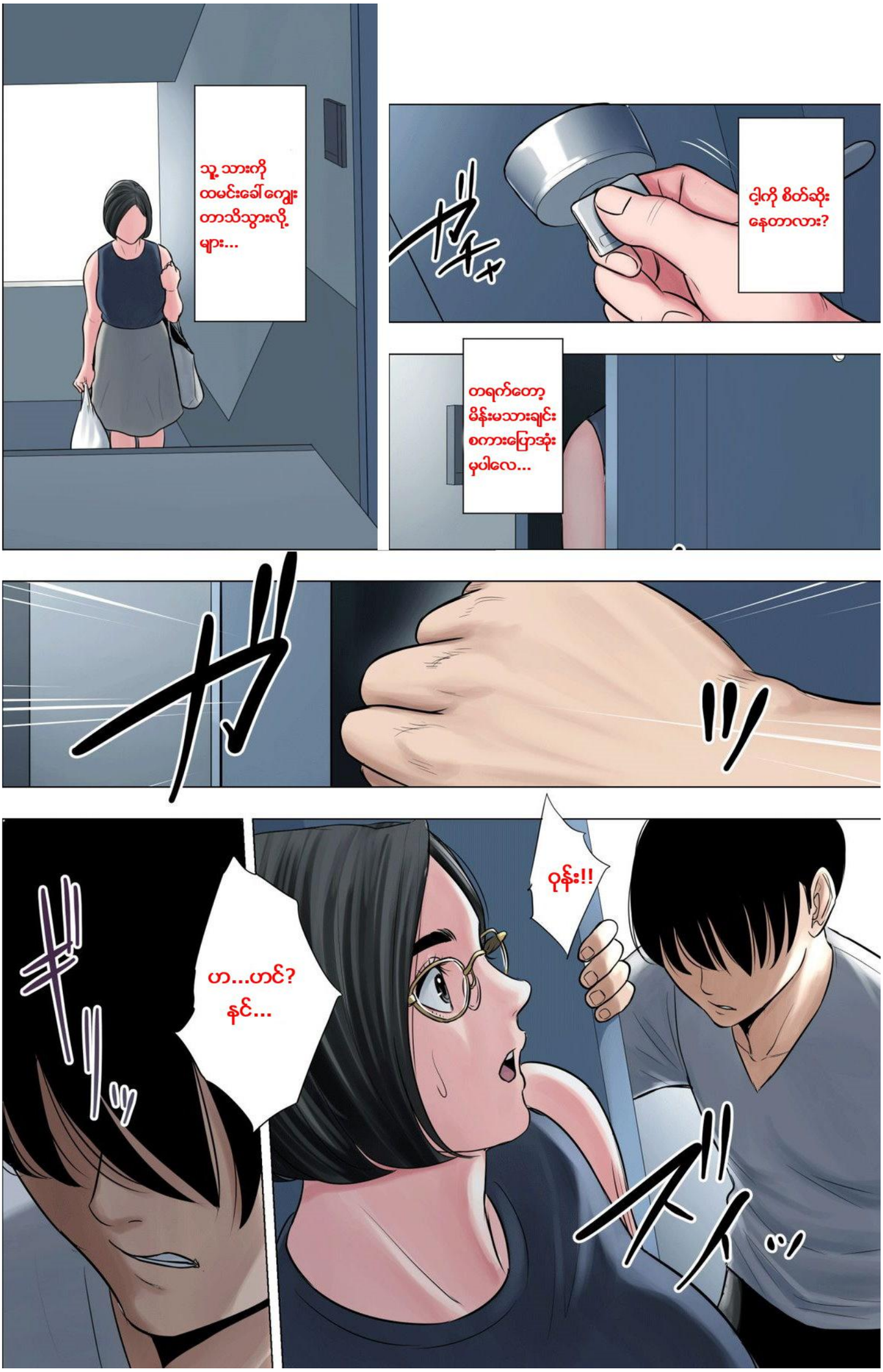
သူ့ သားကို ထမင်းခေါ်ကျွေး တာသိသွားလို့ များ...
ငါ့ကို စိတ်ဆိုး နေတာလား?
တရက်တော့ မိန်းမသားချင်း စကားပြောအုံး မှပါလေ...
ဝုန်း!!
ဟ...ဟင်? နင်...

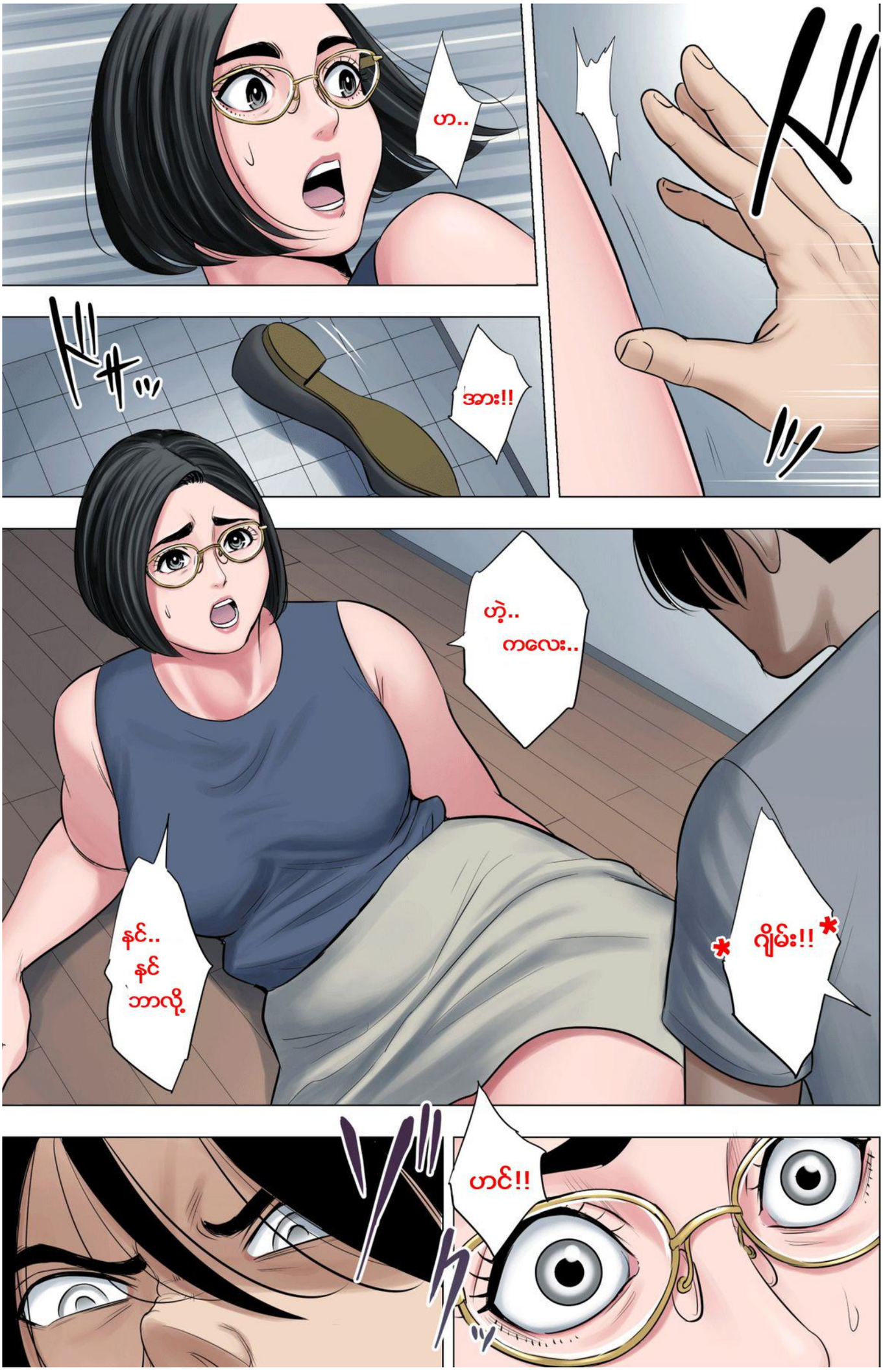
ဟာ..
ဒိန်း
ဒိန်း
အား!!
ဟဲ့..
ကလေး..
နင်..
နင်
ဘာလို့
ကျိမ်း!!
ဟင်!!

ဟဲ့!!
ဘာလို့...
ဒီလိုမျိုး
အို့!!
အာ့
လွှတ်ဆို
ကောင်လေး
အား
ဟ!!

ပြော..
ပြောနေတာ
ကြားလား
ဒ်ိ
ဒ်ိ
ဒ်ိ
ဒ်ိ
ကောင်တော့
ဆိုနော်...
!?
နင်...ငါ့ကို
စိတ်တိုအောင်
မလုပ်နဲ့
ဟင်?
ဟင့်အင်း
ဒါဘာလုပ်
တာလဲ
အို...
နင်..
နင်
ဒ်ိ

ဇလွိ!!
အား!!
ズ

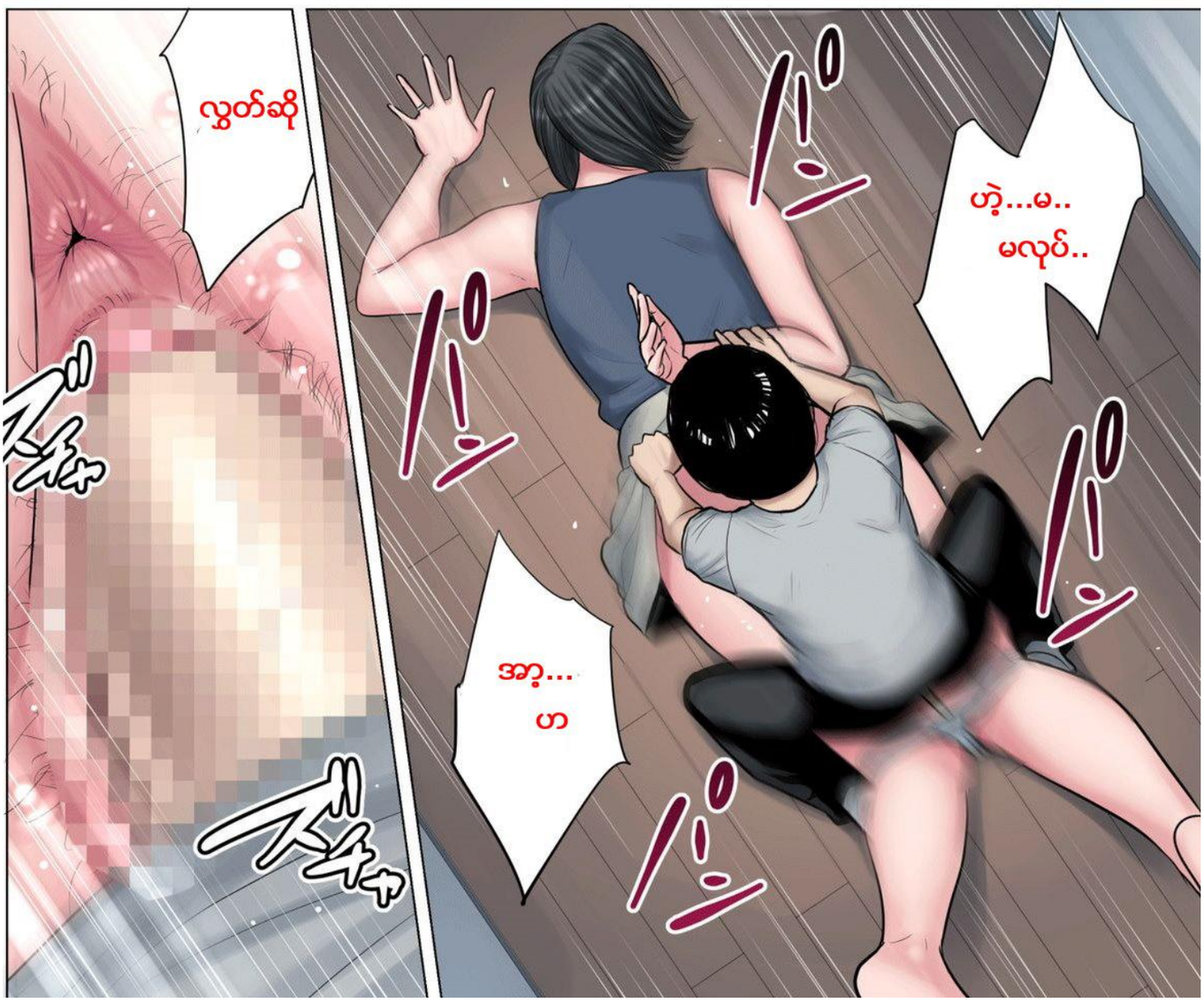
လွတ်ဆို
ဟဲ့...မ..
မလုပ်..
ズチュ
ズチュ
အာ့...
ဟ

ကြားလား
နင်..လွန်
နေပြီနော်
ငါပြော
တာ
ကောင်
လေး
အိမ်မှာထမင်း
လာစားတုန်း
က အတိုင်း
သူစကားတခွန်းမှ
မပြောပဲနဲ့...
ဆက်ပြီးတော့
ကျမဘယ်လို
တောင်းပန်...
တောင်းပန်
ထိန်းမရတော့
ပါဘူး...
သူ့အလိုဆန္ဒ
မပြည့်မချင်း...
ဆက်တိုက်
ဆိုသလို....

ဟ..
ဟား
အ
ဟဲ...
ကောင်လေး
!?
အ..အထဲမှာ
မလုပ်နဲ့.
ဟဲ..
အား
ငါ...ငါ..
တောင်းပန်ပါ
တယ်...
အား!!
ဟင့်အင်း
ဟ
အ
အွန်း!!

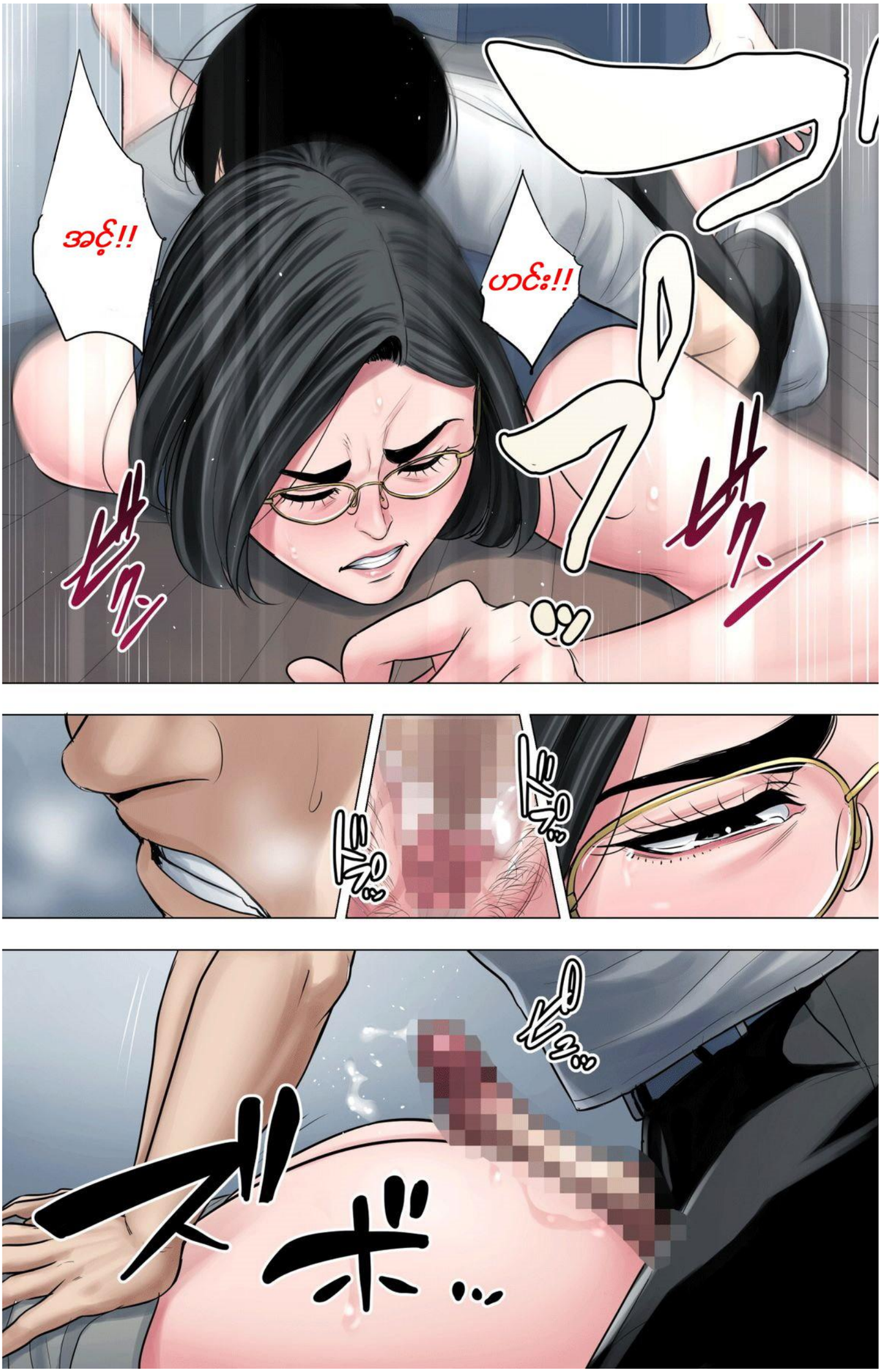
ဒုန်း
ဒုန်း
ဟင်း!!
အင့်!!
ဒုန်း
ဒုန်း
ဒုန်း

ကလစ်
* ချပ် *
ဇတ်
ဇတ်
ဇတ်
ပျစ်!
ဗျိ!!
ခင်ဗျား..ပါးစပ် ဖွာမယ် မစဉ်းစား နော်...
ဒီပုံတွေ အကုန်ပြန် သွားမယ်
ကြား လား
အာ့

ဟဲ့... ပြောတာ ကြားလား
အခုကစပြီး နင်က ငါ့အိုင်ပဲ

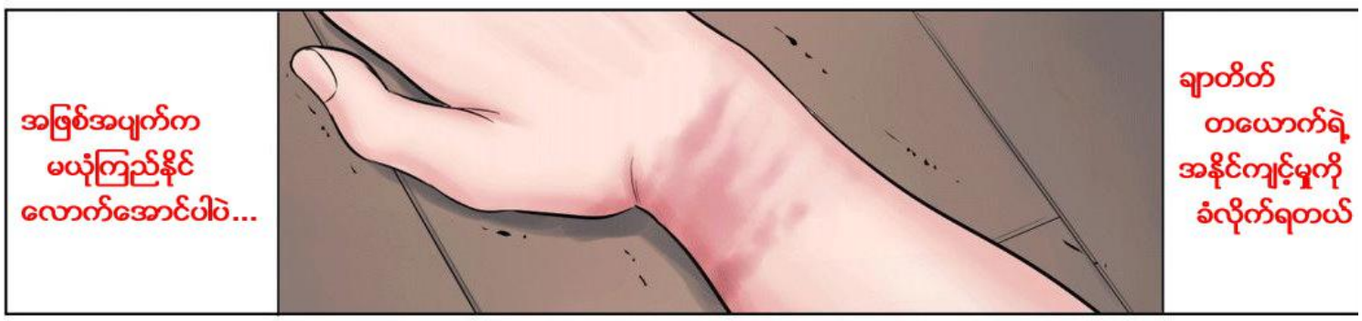
ချာတိတ် တယောက်ရဲ့ အနိုင်ကျင့်မှုကို ခံလိုက်ရတယ်
အဖြစ်အပျက်က မယုံကြည်နိုင် လောက်အောင်ပါပဲ...

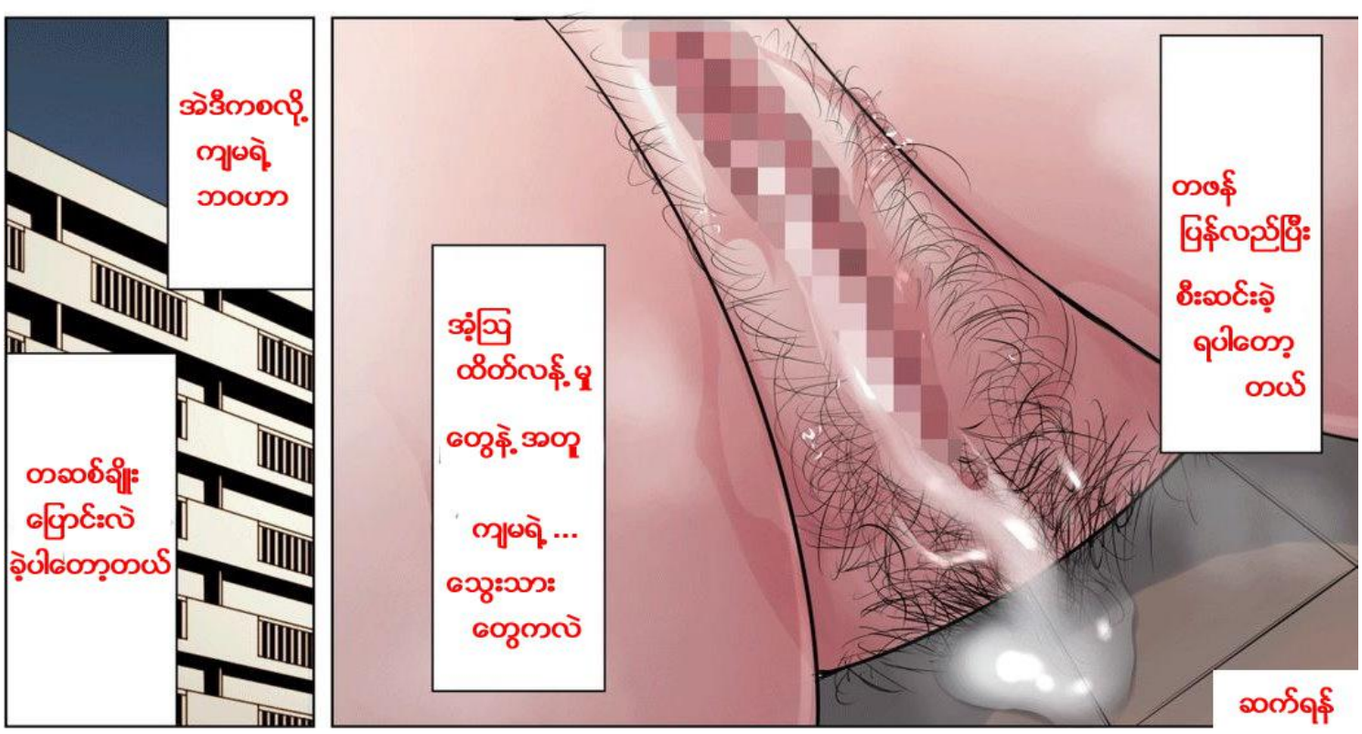
ဆက်ရန်
တဖန် ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းခဲ့ ရပါတော့ တယ်
အုံ့သြ ထိတ်လန့်မှု တွေနဲ့ အတူ ကျမရဲ့ ... သွေးသား တွေကလဲ
အဲဒီကစလို့ ကျမရဲ့ ဘဝဟာ
တဆစ်ချီး ပြောင်းလဲ ခဲ့ပါတော့တယ်